

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

facinus sicut contemnant etiam propter ingressum in paradysum.

25. Sed si tenax cordis humani planta insuflata avaritia adeo sic infixa, quae energia rhetorices eam evellere possit? quis medicus adeo sit expertus, ut pharumacum sanaas hanc hydropem curare valeat? o avari considerando, quod avaritia in vitae periodo exercitum omnium peccatorum ad eam fomentandam patratorem in vos movebit, hanc defectum abominabilissimum e cordibus vestris eradicare deberetis. Inopis, ait

D. Dion.

Dionysius Carthusianus, & avumna, divitiam avarum tempore mortis, ac deinde avaraliter comprehendunt: in morte namque omnia sua servans relinquere cogitur, & comitatur eum sua cupiditas, pro qua infernalium penuriam calamitatem, famem, & sitim sortitur, in qua gutta aqua. et ne. atur. An deformitas major in anima repetiti possit avaritia? Avaro nihil est sceleratius, nihil est iniquius quam amare pecuniam: hic enim animam suam habet venalem. Et Divus Bernardus, divitiarum insatiabilis amor longe amplius animam torquet, quam eum suo usu refrigeret. Perpende ait Innocentius, ad quot cuncta te avaritia pelliciat. Cupiditas sacrilegia committit, & furta, rapinas exercet, ac praedas, bella gerit, homicidia facit, simoniacum vendit, & emit, inique petit, & rapit, iniuste negotiatur, & foeneratur, instat dolis & fraudibus, dissolvit pactum, violat juramentum, meminit & falsa testimonia loquitur, & pervertit iudicium. Et si credimus eidem Dionysio, eoque pertingit, quod plus querit, & colit nummum quam Deum, & gratias, Magis dedit auro, quam Deo, & si Castolus Magnus ad gloriam Christi dixit:

Idem ibid.

Idem ibid. quam amare pecuniam: hic enim animam suam habet venalem. Et Divus Bernardus, divitiarum insatiabilis amor longe amplius animam torquet, quam eum suo usu refrigeret. Perpende ait Innocentius, ad quot cuncta te avaritia pelliciat. Cupiditas sacrilegia committit, & furta, rapinas exercet, ac praedas, bella gerit, homicidia facit, simoniacum vendit, & emit, inique petit, & rapit, iniuste negotiatur, & foeneratur, instat dolis & fraudibus, dissolvit pactum, violat juramentum, meminit & falsa testimonia loquitur, & pervertit iudicium. Et si credimus eidem Dionysio, eoque pertingit, quod plus querit, & colit nummum quam Deum, & gratias, Magis dedit auro, quam Deo, & si Castolus Magnus ad gloriam Christi dixit:

D. Bor. ap. Dion. sibi.

D. Bor. ap. Dion. sibi. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Innocent. ap. Dion. ib.

Innocent. ap. Dion. ib. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

Idem Dion. symb. Castoli Magni. Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat universis.

Idem Dion. symb. Castoli Magni.

guinis vestram hydropem cures, recurre. Ad hoc vos disponetis uti spero, & huius largitione elemosynae signum date.

ALTERA PARS.

16. Licetque satis de siti insatiabili huius hydropici; sicut & de ejus infirmitate innotabili discutimus. Nunc anatomiam, deflectionem nonnullos particulares tam infirmi, quam infirmitatis in vestigando insititiam us restat. O quam malè hic hydropicus habet? quot humoribus peccantibus abundat? primo oculos observari volo, de his David. Oculi ejus in pauperes respiciunt, insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. An bene, vel si iustitiam, necio. Si pauperes observet, ergo bonum est signum, sed si insatit leonis, qui e suo spelunca stantentes ut inludat, ac devoret, observat, insidias clam facit, quomodo bonum argumentum deducere poterimus? non spectat pauperes ut in succum, sed num fortuna quid reliquent ei. quod ab eo confect, non secus, ac avis rapax, quae velans in arcu oculos terrae infixos habet, num quod suo pulcritudine occurrit. Insidiatur in abscondito quasi leo. Exterius illi pauperi familiae se velle succurrere simulat, sed dexterae eius, num quid sit rapax, declinare possit volat. Audite Cajetanum: Oculi ejus ad pauperem vocandum spectant, & ad hoc insidiatur in abscondito vi. & deo quasi sit in cubili suo: leo enim in spelunca sua in cubili suo deo lo pro quanto latet: et autem in spelunca abscondendum eum, qui patat transire securum. Sic rapit pauperem trahendo illum in rete suam. Verbo: ex oculis eum esse valde malum concludatur.

17. Ad os, & fauces pergamus, & Anatomiam agat idem David, die, o sancte vates: quomodo valent fauces huius hydropici an sunt infectae: audite. Devorant plebem meam ut cibum panis, id est bona pauperum: non dicit manducant, sed devorant, in glivies haec est insatiabilis. Et qualis est haec metaphoram ut cibum panis? Rerum panis Antiochodensis id explicat idem afflicto: quia panis quotidianus cibum est. Et Bellarminus, cum panis quotidianus comeditur, & semper satis, ut panis impie (& quis peior avari) semper. Et cum dicitur, quousque vexant pro, & nunquam satiantur, id est, quousque rapuerint. Divus Patre Augustinus ad dicit Cibum enim panis quotidianus est. Devorant autem populum, quia sua commoda ex illo capunt, non refrigerant, ministerium. Iusto ad eorum famem equibus praesunt. Fauces male sunt, nimis sunt infectae, ac mortem aeternam indicant.

Ioan. Orv. lib. 1. Epi. gram. Epi. 32. f. 253.

Ioan. Orv. lib. 1. Epi. gram. Epi. 32. f. 253. Tot timet esse Deos, quot fert incommoda pauperes.

Idem ibid.

Idem ibid. Esse Deos nullos sperat avaritia.

Idem ibid.

Idem ibid. Impietate minus quam copia peccat egestas.

Idem ibid.

Idem ibid. Illa Deos posuit, sustulit illa Deum.

Idem ibid.

Idem ibid. Ergo si nunquam satis derellabilis, & nunquam derellata avaritia animam in tali statu collocet, cur ergo tam arcte ejus esse confederatos vos ostenditis? aegidum velat hostem pessimum e cordibus vestris eam profertibite. Ad medicum accittem, ut applicatione pietiosissimi sui san-

18. Forsan manus sanæ erunt, & aliquam
 semel dabunt; Hi potentes eos morti destinant in-
 finitos, qui in febribus acutis aut phrenetide, aut
 paludibus, aut capitis doloribus festucas legunt, aut
 pilis de vestibus evellunt, id malum est, & exitiale.
 Hujus conditionis sunt manus avari, quidom-
 no possunt multum, parum a pauperibus decer-
 pants, cum non possunt accipere multum, spicas
 colligunt, & multa bona proximi perdunt, &
 milles cibis alienum rapiunt, ac illud Davidis
 inadaptari potest. In terra injustitias manus
 vestra concinnant, quod ita explanat D. Augu-
 stinus: Iniquitates manus vestra concinnant?
 Sed audite, quid de his manibus sentiat? *va his
 quarum manus comedunt iniquitatem?* manus
 mortis sunt argurium. Sunt instar piscium
 Poliporum, de quibus perhibent auctores,
 quod habent plures manus ad piscandos pisces, &
 dum eos ceperunt, tenacillimè eos tringunt:
 Sic multos iniquos homines, qui ad accipiendum
 plures habent manus. Hinc cecinit Poeta:

*Quisquam in arca tendit aggestas opes
 Avarus, alius ab stultis, negat sibi
 Fraudari alios, sed fraudatur ultimum.*

19. Pectus aperiamus, & cor, num tactum
 fac inspiciamus. Sed quænam sunt hæc rata
 paradoxa; cor hic non reperitur. Qui sit pos-
 sibile, ut homo vivat sine corde N. ne id vobis
 scimit, quia avari sine corde vivunt. Albertus
 Patavinus avarum morti vicinum, filium opum,
 ac pecuniarum hæredem instituisse recenset. Pa-
 tre tumulato filius arces exploravit, & inter
 nummos cor humanum deprehendit, oblitupuit,
 ac illud abiecit. Altera die arces repetit, & i-
 dem cor invenit, conflaturn, sacerdotem con-
 sultit, & illud cor sui patris esse audit. *Sepulto pa-
 tre, filius repositoria patris aperit, invenitque
 intra pecuniam, & cor humanum. Altera die
 repositoria patris revisurus accessit, cumque re-
 positorem apperisset, iterum cor humanum re-
 perit, quod prius eiecerat, ita perterritus sacerdo-
 tem adit, & secum duxit, remque monstravit.
 Tunc providus sacerdos ait, cor illud patris tui
 est. Quod dum virum quænam pecuniam esset in-
 ventum, post mortem Dei velut ostendere, sed ut
 credas, se esse, eam ad eadem ver. & cor ejus non
 reperimus in eo, igitur aperiens sepulchrum,
 viscoibus sudatis comminuit in venenum. Sed for-
 ta sermone esse de avaro particulari, nec in-
 de tanlequi omnes avaros, esse ex cordes diocesis.*

Id verum est; sed quid dicitis Filio Dei diserte
 dicenti. *Vbi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.*
 Hoc sic interpretatur Carthusianus, *Thesaurus
 namque est, quod præcipue amatur, colligitur, &
 custoditur. Vbi ergo thesaurus tuus, ibi est & cor
 tuum. Non per se sentiam sed per affectum, inten-
 tionem atque memoriam; Per cor enim desiderium,
 & cogitatio cordis exprimitur. Quod ergo magis
 amatur, hoc frequentius cogitatur, ideo thesauri-
 zantes immoderantè in terra, conversationem non
 habent in celo, neque cor superius, ac divinus est in-
 tentum, sed in sensibilibus pressum, & miserabili-
 ter occupatum est.* Et Divus Pater Augustinus
 avarum sic cum Divo Paulo cor alloqui opina-
 tur. *Quis nos separabis à charitate Christi tribu-
 latio, an angustia, &c. Idem retrorqui avarus
 dicendo in corde suo, Quis nos separabit à cupidi-
 tate auri? tribulatio an angustia, an persecutio?
 possunt & avari dicere auro, propter se occidimur
 tota die.*

*Matt. c. 6.
 D. Dion.
 Cart. in. c.
 6. D. Ma. r.
 f. 25. col. 2.
 l. F.*

*D. P. Aug.
 ser. 50. de
 sanctis.*

*Athenaus:
 lib. 4. c. 8.*

*Hyp. lib. de
 super fecit
 r. 8. Zoroa-
 ster de mõe
 scino con-
 sult. s.*

*Dion. Caro
 de vita &
 rig. Episc.
 l. 1. ar. 3. f.
 69. f. 62.*

20. Viscera avaritiæ esse affixa duo exempla
 ab Athenæo relata manifestè convincunt. A-
 varus quidam fato admortus, ne pecuniis avel-
 leretur, eas stomacho iniecit, ac suffocatus est.
 Alterum alter faccum nummis circumfuit, ac
 illo se induenservis ne eo se exuerent, vel cum
 ambulerent (uti mos illius ævi erat) sed ita se ter-
 ra recondere præcepit.

21. Si taliter affectum sit corpus, quo in statu
 sit anima vos imaginamini. Ego eam animæ Ju-
 deæ similem credo. Medici plura assignant iu-
 dicia, ex quibus num partus in utero extinctus
 sit, cognoscitur. Unum de certioribus hoc est.
*Pariens oculos caros habet, faciem tumidam, ita
 ut velut à piruita alba detineri videatur. Item
 summum nasum, & labia livida, quæ omnia ar-
 guunt foetum mortuum.* Talis est facies homi-
 nis avari, oculi sunt concavi, & pavidi, color
 vultus est terreus, labia livida, nasus actus, & qui-
 bus non nisi animam gratiâ esse mortuum erui
 potest. Hinc Dionysius; quin detestaretur eru-
 natiarum se continere non possit. *Quæ est ista
 avarorum insania? acquirere aurum, & perdere
 celum, amara venenum & animam morem, sic que
 mercari geboenam?*

22. Sed tandem, quid prædicat David au-
 dianus: *Introibunt in inferiora terra, quo ad cor-
 pus inhumatum, putricam, ac lividum, in ver-
 mes migrabit; vel ut interpretatur Bellaminus.
 In inferno inferiori cogentur perpetuo habitare.
 Tradentur in manus gladii.* Quoad animam,
 quæ orco à demonibus crucianda destinabitur.

lib. 4. c. 8.

Bellar ibi
v. 9 fol.
365.

In inferno inferiori cogentur perpetuo habitare. Tradentur in manus gladii. Quoad animam, quæ creto à demonibus erucianda destinabitur. In inferno non quiescent, multo minus fruuntur bonis terræ, sed tradentur in manus gladii, id est in potestatem tormentorum; supplicia enim ut in stramentis Dei iudicis supremi, & irati in miseris sine cessatione delectationis, partes vulpium erunt. Quoad oves, quas tor ulcus conservavit. Et conla-

guineorum quasi vulpes quilibet partem suam sibi vindicare se debet. sed hoc pessimum, & maxime abominandum defectum avaritæ, quod eloquium sufficienter perstringere possit. & quidem deturpari verbis, sed non factis, quia descriptior est. & turpiter quam ut ore hominis possit poni. Nil præter dicta addere possunt, nisi quod à me allata umbra sint respectu eorum, quæ alii adferre possent.

DOMINICA XVII. POST PENTECOSTEN.

Accesserunt ad IESUM pharisæi, & interrogavit eum unus ex eis legis Doctor tentans eum: magister, quod est mandatum magnum in lege?
D. Matth. cap. 22.

ARGUMENTUM.

Malorum est proprietas pallio sanctitatis propria commoda velare.

Luc. Phil.
Zeno de
Cyri in ph.
1. & de re
equestris.
Io. Seref.
lib. 8. de
nugis cu-
rial. c. 14.
fol. 130.
Onofand.
stratag. c.
23. f. 71.
col. 2.
Val. Max.
lib. 7. c. 4.
n. 2. de ex.

DUM victoria hæret anceps, ac difficul-
ter robore manuum, aut vi armorum ob-
tineri potest, experti, ac generosi duces
stratagemata, & astus adhibere solent.
Hinc dixit Lucianus: *Lauda dignus qui hostem
fallit. Zenon nihil utilis in bello doli. Et Dactus
Seresbertensis: stratagema est pars calliditatis e-
gregia, & ab omni reprehensione procul remota.*
Documetur illud militare Onofandus tanto
rigore docuit. *Necessarium enim mendacium
dici oportet, certamen ubi exitus ingens, ac hostibus
deiciendis, suis animandis, mortem ducis inimici
clamando fingere licet. Occubuit hostium impe-
rator. Et deia subjunxit: Tantum persape milita-
tis adferi suos & hostes iuxta decipere, illos quidem
fraus, istos vero luctuoso mendacio. Si credimus
Valerio Maximo, Hannibal in prælio, quod con-
tra Romanos suscepit: *Ante omnia prævidit, ut
Solem, & pulverem, qui ibi vento multus excitari
solet, adversum haberet, deinde partem copiarum
suarum inter ipsam prælii tempus de industria fuge-
re iussit, quam cum à reliquo exercitu abruptam,
Romani sequeretur, truncandam eam ab iis, quos
in insidias collocaverat, curavit.*
Idem Hannibal, dum Italiam ferro, & igne*

devastaret, Fabii Maximi insensissimi sui ho-
stis nihilominus bonis pepercit, non ob aliam
causam, nisi ut apud senatum eum suspicium
redderet, & hoc medio proportionato eum im-
perio privaret. Audite quo astu & stratagemate
Colleratides Cirenensis arcem Misagretæ occu-
pavit. Quatuor milites infirmis fixit, gubernatorem rogavit, ut illos admittere vellet, donec
convalescerent, se eum remuneraturum itaque
quatuor generosiores elegit, & cum armis sub-
secundis quatuor lectis impoluit. Hi postmodum
invadentes exercitibus quoque obvios occi-
derant, & confodalius aperientes portas, ar-
cem obtinuerunt. Galli capitolium Romanum
obsederant, nec illud valentes subigere, victu-
lia defutura credebant, & sic infra paucum tem-
pus fame coactum ad deditionem cogendum,
Romani hoc subodorantes, esto victualia defec-
tissent, & ad extremam necessitatem essent red-
ducti, tamen omnem prægem ementis propo-
re resolverunt. Ex hoc obsidentes concluserunt,
obsessos victualibus abundare, & obsidionem
solverunt. Sic refert Valerius Maximus: *Pennis
nimis jacere compluribus ex locis ceperant, quo
Euculo obstruente infirmamque frumcuti abo-*